

„Или църква ке си одамъ, Или Велиденъ ке чинамъ, Еле божики ке дочекамъ?“ *М. 78.* „Айде отъ тука Катумъ Егюпко! Та камо ми ъ мила Маріа, Я да те дарва, да те пречека!“ *М. 79.* Яника сѣ зачудила, И излезе на свой порти, Го пречека господина, Му прикажвитъ и му велитъ. *М. 110.* Адеть немамъ во наша-ва земя, Пріятели на пѣтъ да пречеква. *М. 121.* 2) встрѣчу, приму чѣмъ либо ударъ противника: Махна Новакъ тешка боздогана, Цѣрнѣ Арапинѣ боздоганѣ пречека, Го пречека на малки-отъ парстъ. *М. 143.* Богъ ѣ убилъ млада Янку-лица, Що ми зеде щипа челико'а, На щипа си сабя му пречека, Само себе не си сѣ загуби. *М. 182.* 3) подстерегу, -аю: Като рысѣ на пѣтъ ще ги прѣчакувамъ. *Библ. 774.*

Прѣчервиѣ *м. св.* покрасиѣю.

Прѣчерниѣ *м. св.* почерниѣю: Небето си заоблачи и пречърни. *Р. А. 8.*

Прѣчетѣ *м. св.* сочту, перечту: „Кой префѣрли зелени-а яворъ Да пречете листе яворови, Той да земе гиздава Марика“. Се фарлиха, никой не префѣрли, И четуха, никой не пречете. *М. 141.* Пакъ ми ги Лозанѣ причети,—Пакъ седемдесетъ и седемъ. *Ч. 312.* Влѣкъ-тъ и отъ броены-тъ овце яде. Говорать томува, кой-то казва, че е пречелъ лары-тъ си и ги оставилъ, та никой не ще да ги открадне. *Ч. 139.* Има и едни дисаги брашно, ако ви отърва, земете та го притеглете—причетете и айцата. *Зк. 84.* Тие имаха богата покѣшнина, — и да я пречетешъ не можешъ. *З. 65.*

Прѣчешѣ *м. св.* Прѣчеш(у)вамъ *м. св.* перечешу, чѣсываю. *Ц.*

Прѣчиѣ *м. св.* Прѣчиѣстувамъ *м. св.* да. перечищу, чищу: А сѣка недѣлѣя причистиѣ чѣрвейчета и ги трѣбѣтъ. *Пк. 65.* —са, очищусѣ, -аюсѣ: Крѣвь-та като сѣ досѣгне до въздуха прѣчиѣства сѣ. *Л. Д. 1869 г. 89.*

Прѣчка *с. юс.* 1) поперечина: Едно-то отъ друго-то не е прѣградено сѣ нѣкоѣ прѣчкѣ. *Л. Д. 1871 г. 98.* 2) препятствіе: Всѣка пречка за по-добрѣ. *Ч. 137.*

Прѣчникѣ *с. м.* поперечникѣ: На този кедрѣ въ долиниѣ стра-на на пѣня, прѣчникѣ-тъ бѣше единѣ голѣмъ лакѣтъ (метрѣ) и 90 стотны. *Р. С. 76.* Една върлина (просторѣ) сѣ около десѣтина прѣсти въ прѣчника дебелѣна. *Л. Д. 1869 г. 60.*

Пречуенѣ *пр.* прославленный: Та ти е братко невестата, При-фалѣна причуена, Сѣ хубавина сѣ гиздавина? *В. 149.*

Прѣчупѣ *м. св.* Прѣчуп(у)вамъ *м. св.* да. переломлю, перела-мываю: Пречупи ми свирките. *Кн. 115.* Глава-та и' клюмиѣ като при-чюено цѣѣте. *Р. 57.* Една случка свѣрши сѣчко; прѣтътъ сѣ причупи и злата сѣдба сѣ носѣше вече надъ главитѣ на злочеститѣ Дулчови